

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ**

Ρόδος, 02-12-2013

Αριθ. Πρωτ.: 391

Ταχ.Δ/νση : Πλατεία Ελευθερίας 1
Διοικητήριο
Ταχ. Κωδ. : 85100 - Ρόδος
Τηλέφωνο : 2241360506
Url : www.pnai.gov.gr

**ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ
ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΚΙΝΟΥΜΕΝΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ (ΜΟΤΙΟΝ
ANIMATION VIDEO) ΩΣ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΗΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ Ν. ΑΙΓΑΙΟΥ, ΜΕ ΤΙΤΛΟ: Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ.**

Η Διεύθυνση Τουρισμού της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου προκειμένου να παραγάγει οπτικοακουστικό υλικό κινουμένων σχεδίων (motion animation video) για την τουριστική προβολή της Περιφέρειας Ν. Αιγαίου, με τίτλο «Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ» καλεί τον κάθε ενδιαφερόμενο να καταθέσει προσφορά μέχρι τις 13 Δεκεμβρίου 2013.

Το προτεινόμενο βίντεο θα βασιστεί στην ιστορία των νησιών του νοτίου αιγαίου όπως αυτή διαμορφώνεται από τους μύθους και τους θρύλους του κάθε μέρους (βλ. Παράρτημα Α με τίτλο: Ο Μύθος του Αιγαίου).

Το παραγόμενο υλικό θα είναι υψηλής αισθητικής και η ποιότητα του θα είναι υψηλής ευκρίνειας (όπως αυτή χαρακτηρίζεται από τα πρότυπα HD). Περισσότερα χαρακτηριστικά του βίντεο θα είναι τα εξής:

Γενικά Χαρακτηριστικά

Η ταινία αυτή θα αποτελείται από ένα επεισόδιο διάρκειας από 8 έως 12 λεπτά, το οποίο θα αναπτυχθεί με τεχνολογία 2D animation και το οποίο θα μπορεί να προβληθεί εύκολα τόσο μέσω internet όσο και σε οθόνες υψηλής ευκρίνειας (HD 720p και HD 1080p). Θα υπάρχει αφήγηση καθώς και πλήρης υποτίτλισμός της ταινίας στα αγγλικά, ενώ αργότερα θα ενσωματωθούν στο video υπότιτλοι στις γλώσσες Ρώσικα, Τούρκικα, Ιταλικά, Γερμανικά, Γαλλικά, Ισπανικά, Κινέζικα. Τα κείμενα αυτά θα παραδοθούν στον ανάδοχο του έργου από την Περιφέρεια Ν. Αιγαίου. Απαραίτητη προϋπόθεση συμμετοχής στην δήλωση ενδιαφέροντος είναι η κατάθεση δειγμάτων ταινίας 2-D animation που να έχει υλοποιηθεί

στο παρελθόν από τους ενδιαφερόμενους, αντίστοιχης διάρκειας και πολυπλοκότητας με το ζητούμενο έργο.

Τεχνολογία animation και περιεχόμενο

Για τις ανάγκες της συγκεκριμένης παραγωγής επιθυμητό είναι να χρησιμοποιηθεί ως βασικό εργαλείο το Adobe Flash Professional, που αποτελεί ένα από τα πιο αναγνωρισμένα εργαλεία παραγωγής cartoon animation ή οποιοδήποτε αντίστοιχο πρόγραμμα αιτιολογώντας την επιλογή.

Το περιεχόμενο της ταινίας θα είναι κινούμενο σχέδιο κατασκευασμένο με τεχνολογία 2d animation.

Το τελικά αρχεία του animation πρέπει να παραδοθούν σε μορφή mp4, ogg και flv. Όστε να υπάρχει συμβατότητα του video με όλους καινούργιους browsers και tablets (HTML5) καθώς και με παλιότερους browser που δεν μπορούν να υποστηρίξουν html5 αλλά flash. Απαραίτητη κρίνεται η υποστήριξη του video player χαρακτηριστικών όπως, forward, rewind, και υποτιτλισμός. Η κάθε ταινία κινουμένων σχεδίων θα παραδοθεί στις εξής αναλύσεις :

I: 640 pixels πλάτος * 480 pixels ύψος

II: 1280 pixels πλάτος * 720 pixels ύψος (HD)

III: 1920 pixels πλάτος * 1080 pixels ύψος (FULL HD)

Στο κάτω μέρος της ταινίας θα υπάρχουν πλήκτρα για τον έλεγχο της ροής της ταινίας. Θα υπάρχουν τουλάχιστον τα πλήκτρα play / pause, stop, rewind, forward, start of movie, end of movie. Μαζί με τα πλήκτρα ελέγχου θα υπάρχει μπάρα και δρομέας ροής χρόνου για το σημείο που βρίσκεται η ταινία.

Θα υπάρχει υποτιτλισμός για την εμφάνιση των διαλόγων των ηρώων στα Αγγλικά και πλήκτρο επιλογής γλώσσας (το οποίο θα ενεργοποιηθεί όταν προστεθούν και οι υπόλοιπες γλώσσες) Οι υπότιτλοι θα εμφανίζονται εφόσον το επιθυμεί ο χρήστης, με επιλογή ενεργοποίησης/ απενεργοποίησης (on/off) για την εμφάνιση τους.

Θα υπάρχει πλήκτρο σίγασης του ήχου καθώς και πλήκτρο επιλογής για μεγέθυνση της ταινίας με προβολή σε πλήρη οθόνη.

Στην προσφορά ο ανάδοχος θα πρέπει να περιγράφει αναλυτικά τον τρόπο σχεδιασμού της ταινίας κινουμένων σχεδίων.

Ο ήχος της ταινίας (μουσικό θέμα) θα πρέπει να επιλεγεί σε συνεννόηση με την Περιφέρεια Ν. Αιγαίου ώστε να ταιριάζει με την γενική ιδέα του μύθου του Αιγαίου όπως αυτή περιγράφεται στο κείμενο του Παραρτήματος Α. Τέλος το ακριβές σενάριο της ταινίας θα διαμορφωθεί βασισμένο στο κείμενο με τίτλο «Οι Μύθοι το Αιγαίου» της Αναστασίας Κορινθίου (όπως αυτό παρουσιάζεται στο παράρτημα Α), σε συνεχή συνεννόηση με την Διεύθυνση Τουρισμού της Περιφέρειας Ν. Αιγαίου, η οποία και θα εγκρίνει και το τελικό σενάριο.

Δομή της ταινίας

Η συνολική διάρκεια της Ταινίας θα είναι από 8 έως 12 λεπτά. Πριν από το την έναρξη της ταινίας, θα χρησιμοποιείται animation με κώδικα για το φόρτωμα της πλήρους ταινίας.

Κατά τη φόρτωση της ταινίας θα ακούγεται το μουσικό θέμα της ταινίας. ενώ κατά το pre-loader θα εμφανίζονται ο τίτλος της ταινίας, τα λογότυπα του νοτίου Αιγαίου και ένδειξη με το ποσοστό της φόρτωσης με ευρηματικό / δημιουργικό τρόπο, ο οποίος κατά το δυνατόν θα είναι προσαρμοσμένος στο θέμα της ταινίας όπως περιγράφεται στο παράρτημα Α.

Τα πνευματικά δικαιώματα των παραπάνω βίντεο θα ανήκουν αποκλειστικά στην Περιφέρεια Ν. Αιγαίου.

Η προσφορά θα πρέπει να είναι συνολική και να καλύπτει την υλοποίηση ολόκληρου του έργου.

Ο προϋπολογισμός του έργου ανέρχεται στα 14.000 ευρώ πλέον του ΦΠΑ. Η διαδικασία του διαγωνισμού θα γίνει με απευθείας ανάθεση αφού πρώτα αξιολογηθούν οι προτάσεις από τη Διεύθυνση Τουρισμού.

Για περισσότερες πληροφορίες στο τηλέφωνο 2241360506 και οι προσφορές να αποστέλλονται ταχυδρομικά στην Διεύθυνση Τουρισμού.

**Ο Προϊστάμενος
της Δ/νσης Τουρισμού**

Τ. Καραγιάννης

Παράρτημα Α: Οι μύθοι του Αιγαίου, της Αναστασίας Κορινθίου

Η Αλεμίνα με τις 48 ρυτίδες στο προσωπο..τοσες οσα και τα νησιά του Νότιου Αιγαίου κεντά ένα παραμύθι....δωρο στις εγγονες της ..δωρο στο αυριο...

Η Κυρα Αλεμίνα από την Συμη που κρυβει ένα μυστικο στην καρδια και αλλο ένα στο ξυλινο μπαουλο απεναντι της...η αρχοντισα Αλεμίνα που ξέρει ότι την Συρο πρωτοζηλεψανε οι Θεοι που ανθρωποι ποτε δεν θα γινουν....γιατί εκει ζει ο έρωτας ..στην γευση των λουκουμιων και στο Κοκκινόσπιτο που στοίχειωσαν οι Ρειζηδες και μια κορη που την λεγαν Μαρινα..μια κόρη που αγάπησε σαν θνητή και αγαπήθηκε σαν θεα....Καλη ωρα σαν την Αριαδνη που της έμελλε στην Ναξο να την βρει ο Διονυσος κοιμισμένη και αποκαμωμένη απο ναυαγιο, να την κάμει γυναικα του με στεμα πολυτιμο και λαμπερο τοσο πολύ... που...αστερια εγινε να λαμπουν πανω απο το Αιγαιο !

Ο αστερισμος της Αριαδνης τα ονομασαν....σαν μυστικο...

Μυστικο που λίγοι αξιώνονται να ερμηνεύσουν ....Ίσως όσοι έχουν δει τον ηλιο να βουτα στα νερα της Σαντορινης για να ανταμώνει την χαμένη Ατλαντιδα ..ισως οσοι ξερουν , πως στην Παρο και στην Αντιπαρο ο χρονος κρύβεται στην μνήμη των παραμυθαδων αυτού του κόσμου που θέλουν τον Κυκλωπα να ζηλεύει τον Κανένα γιατί τα πάντα γίνεται σε γυναίκας καρδια και μάτια.....Ενας Κυκλωπας που βραχο πετά να σκοτώσει τον Οδυσσεα..χωρις να ξερει πως αν το κανει αυτό μαζί του θα πεθανει και η Πηνελοπη υφαινοντας τον καημό της...πέτρα να γινει σαν το λευκο βοτσαλο την Μυκονο που εκει εθαψε ο Ηρακλης τον γίγαντα που σκοτώσε στις γιγαντομαχιες ... Σαν τον πετρωδη τόπο που οι ανεμοι έσκαψαν και εκαναν μνημα για τον Μυκονο ..γιο του βασιλια της ΔΗΛΟΥ που ηταν γιος Θεου..του Απόλλωνα!

Εκανε μουσική τον άνεμο ο ξανθός Θεος να τραγουδά στην Δηλο μυστικά του Χαιρεντιν Μπαρμπαροσσα..μυστικά για τους βρουκουλακες- πειρατες που ζουν στους ψιθυρους αυτους του χτες!

Οι βρουκολακες του σημερα δεν πινουν αιμα ..Ροκανίζουν την μνημη που ζει στην ψυχη!

Συγκατοικεί με το φθαρτο κορμι και την καρδια....

Ακούστε την καρδια σας οσο κεντα η Αλεμίνα...σαν τον ΑΝΔΡΟ και τον Μυκονο αδελφια που αγάπησαν την ίδια γυναικα!

Από τον καημό του φύτεψε ο πρωτοτοκος ένα σωρό βελανιδιες στην Ανδρο , για αυτό είναι το πιο πρασινο νησί των Κυκλαδων..να ζει ο ερωτας στα αιωνια δεντρα.. Γιατι ναι..εκει στους κορμούς των δεντρων ζουν οι ερωτες οι ανεκπληρωτοι ..οι πιο δυνατοι...οι πιο μόνοι....

Αναστενάζει και περνά πράσινη κλωστή η κυρά Αλεμίνα να συνεχίσει να κεντά..κι ας δακρύζει..κι ας θολώνουν τα μάτια της ..που και αυτή καποτες αγάπησε και έκαμε τον έρωτα...προσευχή σε εικόνα..

Προσευχη στην Τηνο που στον Τσικνιά στο πιο ψηλό βουνό της θρηνησε ο Βοριας τους γιους του που σκοτώσε ο Ηρακλης..

Η οργη του Έλληνα πάντα άνεμος γινότανε και έτσι και ο Βοριας άφησε τα δάκρυα του να γινουν Μελτεμια Σιροκος και Πουνεντης ..να μανιαζουν μεχρι σημερα ...να φυσουν στα μεσα μας....να απαιτουν δικαιοσυνη και λυτρωση! Κλαινε οσοι χανουν αγαπημενο μα..μοναχά στην ΜΗΛΟ οι ανθρωποι ..κερνουν τον θανατο κρασι!

Αν εμείς έχουμε αργία και σκόλη , Χριστούγεννα και Πασχα..αυτοί έχουν για <,χαρα>>τους την <<Τριτη των Σκολώ>>...μέρα που όλοι μαζί ιερείς και άνθρωποι με πάθη και λάθη ψάλλουν μαζί για τις ψυχές των νεκρών τους με τις καμπανες να χτυπούν χαρμόσυνα και όχι πένθιμα...γιατί ο θάνατος γιορτή είναι για όσους ξερουν να ζουν!

Χαμογελα η Αλεμίνα που το ονομα της νεραιδα σημαινει και οι εγγονες την ρωτουν ...

-Ερωτευτηκες ποτέ γιαγιά Αλεμίνα?

Κοιτα το ξυλινο μπαουλο πάλι απέναντι της και αναστεναζει δυοσμο και μελι....

-Μπορεί..μπορεί και να έδωσα όρκο πίστης στην ΣΙΦΝΟ με τις πολλές ασπροεκκλησιες.....Μπορεί η Παναγιά της Χρυσοπηγης να είναι νύφη που περνά βέρες το λευκό με το γαλαζιο του Αιγαίο να γεννιέται κυμα! Μπορεί και να ζηλευσα και εγώ σαν τις νυμφες της Κεας...του Λιόντα το νησί...που 600 χρόνια πριν , έδιωξε τις ανεραδες κεινες που κυνηγούσαν τις θνητές και θελαν να γενούν γυναικες σαν εκεινες!

Ζηλευαν το ότι είχαν σπιτικό ζεστό από το τζακι τους,ζέστα από αντρίκιο κορμί δίπλα στο δικό τους ζέστη από χυδαί!

Παντα ο ερωτας και η ζηλεια του να γίνεται τραγουδι και χρησημος..σαν την Ιο που με το αρμυπιττάρι μαθαίνουν οι λευτερες ποιον θα παντρευτούνε!

Ερωτας..θανατος..και αναμεσα τους ο <<ανέγκαρδος>> του αργαλειού και οι <<φωτάρες>> του Αη Γιαννη που η <<πρωτογόνατη >>κορη θα αντλήσει τα μυστικά από το ανειπωτο νερό....χρησιμους να βγάλει!

Μυστικά που κάμανε φυλαχτο γαλάζιο στην ΑΜΟΡΓΟ με την απόκοσμη ομορφιά..

Ομορφια αγάπης που ανάβει το βράδυ το καντήλι της Χοζοβιότισσας...

Μια βάρκα μονάχη λέει ο θρύλος , έφερε στο νησί την εικόνα της ...Θαύμα είπαν οι ντόπιοι και είπαν να χτίσουν μια εκκλησιά....εκιε να προσευχεται οποιος προδοθει....σαν την Ωρια στην Κυθνο....

Το κάστρο της , ποτέ δεν θα το είχανε αλώσει αν κάποιος άλλος Εφιάλτης σαν αυτους που αιώνες τώρα σκοτώνουν τα όνειρα ,δεν είχε ξελογιάσει την πανεμορφη Ωριά να ανοίξει τις πύλες!

Θυμώνει η Αλεμίνα και αλλάζει φουριόζικα κλωστή....γκρίζα θυμωμένη κλωστή με ανεβατή βελονιά να κεντήσει τον πόνο....να παεί στην ΣΕΡΙΦΟ ..να παει και το κέντημα πιο κάτω..να ξεχασει πως και την δική της την ψυχή την αλώσανε ματια μαυρα !

Ματια που σε πετρωνουν αν δεν σε αγάπησαν ..που σου στεγνώνουν την ψυχή σαν τον Περσέα που συνάντησε την Μεδουσα στην ΣΕΡΙΦΟ..

Η γοργόνα Μεδουσα.....

Ο φόβος ήταν που απολίθωνε οποιον κοιτουσε ...ο φόβος πάντα

πετρώνει..παγώνει!Σε σπαιει... Φοβάμαι να είναι οι άνθρωποι μισοί...

Να χωρίζουν έτσι όπως χώριστηκε και η ΜΗΛΟΣ από την ΚΙΜΩΛΟ...που κάποτε ήταν ένα νησι ανεγγιχτο από το ψέμα σαν την ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟ!

Οι ανεραιδες εκεί στήνουν χορό τα βράδια να κλέβουν μωρά και παιδιά!

Επαιρναν από αυτά την ζωή..έκλεβαν τα χρόνια που θα ερχοντουσαν...

Ατιμο πράγμα να κλεβεις το αύριο στο τωρα!

Αχ το τωρα που χτες θα γίνει..αχ το αχ στην αρχη των τραγουδιων.....

Αχ αυτές οι Ανεραιδες με τα Α το στερητικο μπρος στο όνομα τους που οδηγούν το κέντημα να μας πάει στην ΣΙΚΙΝΟ εκει που άυλες αυτές μορφες δεν ήθελαν να θρεψουν νιατα με μωρα μα να τρυγήσουν ερωτα από τραγουδισταδες ψαραδες και βιολιτζιδες..παλληκάρια που έπεφταν στα δίχτυα ομορφης γυναικας ανεμίσιας!

Νιοι που κοιμοντουσαν με τα αερογεννηματα και μετά...μετα το πρωί ξυπνούσαν τρελοί..σαν καθε ερωτευμενος!

Πλάνη και τραγουδι ο ερωτας σαν το τραγούδι της ΑΝΑΦΗΣ....

Το μοναδικό νησί που <<αναφάνηκε >> από την θάλασσα με νοτες του Απολωνα να βρουν καταφύγιο οι Αργοναυτες!

Τι όμορφα τα νησιά τα μουσικόγεννητα...

Τι όμορφες οι νότες που σώζουν..

Τι όμορφο να σε ταΐζουν ψωμί και μέλι Αργοναυτες....

Μέλι να φας στο ΑΓΑΘΟΝΗΣΙ το γιομάτο πευκα και θυμαρι..

Μελι που πότιζαν ως και τα υφάσματα μαζί με την πορφύρα να γητέψουν τα κορμια που θα έντυναν παθος και μυστικά ανειπωτα που μόνο σκιες ψιθυρίζουν σε γκρεμισμενους τοιχους χτισμενους με κοχυλια!

Σαν αυτά που μαζεύατε κορες μου , μικρες από την ΧΑΛΚΗ!

Σας έλεγα βασιλίσσες μα δεν σας φανερωνα πως εκει εζησε μια βασιλοπουλα η Αρετάνασσα που την εξόρισαν στην Καρπαθο σαν έφυγε ο βασιλιας της για τον πολεμο..

Παντα εξόριστες οι γυναίκες βασίλισσες σαν χάσουν τον βασιλιά τους σε μια παρτίδα ζωής και θανάτου..
Και η Αρετανασσα αυτοκτόνησε σαν απέμεινε μονάχη.....
Τι νόημα έχει να μαζευεις κοχύλια σαν δεν έχεις καποιον να ακούσει το τραγουδι τους της θάλασσας μαζί σου?
Είναι...πικραμένα τα εξόριστα όνειρα!
Σαν τα όνειρα που έκανε η Ανεζούλα από την ΜΕΓΙΣΤΗ όταν την κλεψανε οι άντρες του Τζελάλ ελ Ντιν και την πήραν στην Ανατολή να δακρυζουν τα μαυρα της μάτια που δεν θα ξανα ανταμώναν με το γαλανό του Αιγαίου και του Στεφανή της!
Το Κλαμα της το εκαμε κεντησια σαν τον <<πλαιίμαλο>> την βελονια της ΤΗΛΟΥ... Σαν ταμα στην Παναγιά του Χαρου στους ΛΕΙΨΟΥΣ...
Εκει που από την μέρα που ξημερώνει Ευαγγελισμος ο κόσμος παίρνει κρίνα ανθισμενα από τους αγρούς στη εικόνα την θαυματουργη και αυτά ανθίζουν,εξι μηνες μετα... γινονται ζωη..Όλα γίνονται ζωη στην Παναγια του Χαρου!Ακομη κι ο στεναγμος..
Σαν τον αναστεναγμο του Πολυβώτη που ο Πωσειδωνας φυλάκισε στο ηφαιστειο της ΝΙΣΥΡΟΥ!
Κάθε του κίνηση να ξεπιαστεί , κάθε του αχ να αναστενάζει την μοναξιά του , και ένας σεισμός...
Σεισμος που γινεται φουρτουνα στην Κασο με τα ασβεστωμενα σπιτια..
Εκει που οι ανθρωποι σε κανουν φίλο με μια αυτοσχέδια μαντινάδα , καθως τσουγκρίζουν το ποτήρι σου!
Καπεταναιοι που χουν μια αγαπη σε καθε ταξιδιारικο λιμανι σαν την ΑΣΤΥΠΑΛΙΑ....
Πανέμορφη ..ερωμενη του Πωσειδωνα ,ντυμένη στα κόκκινα όπως όλες οι ερωμένες ανά τους αιωνες..λεγόταν και Πύρρα μιας και ειχε κόκκινο χρωμα το χρώμα της!
Κοκίνο το χρωμα του παθους που λαθος μην το πεις
-Λαθη έκανα και εγω πολλά κόρες μου....το ονομα μου..λαθος είναι..ομορφο λαθος αερικών σαν τις Αλεμίνες και Αυγουστίνες που ήταν νεράιδες της ΣΥΜΗΣ μου!
Της πατριδας μου!
Νεραϊδες κακιες που ζήλευαν τις γυναίκες που κοίμιζαν αντρες στο στήθος-μαξιλαρι της νιοτης τους....
Ανεραϊδες που λαχταρούσαν να ζευγαρώσουν με αρσενικά που χόρευαν συρτό στα πανηγυρια...
-Και τι έκαναν οι γυναίκες τους γιαγιά?
-Εταζαν χρυσό και λιβάνι σε Παναγια – γυναικα..να φευγουν τα μάγια και τα φίλτρα του ερωτα..
Παντα το κακο πολεμούσε με το καλο...
Σαν τον Κυνοπα τον μαγο που ζουσε στη ΠΑΤΜΟ..
Τον Κύνοπα με το πρόσωπο σκύλου που έξαλλος έγινε σαν έμαθε για τον εξόριστο Αη Ιωαννη και τον προκάλεσε σε μονομαχία.. και απαίτησε μια ζωντανή απόδειξη ότι ο Θεός υπαρχει..
Ζητούσε την Ανάσταση ενός Πατμιου κατά πως αναστήθηκε και ο Χριστός..μα ο Αη Ιωαννης θύμωσε..η απιστία πάντα θυμώνει ..και με πίστη αληθινή τον έκανε πέτρα!
Αχ η Πετρα που σε αγριευει και σε ηρεμεί συνάμα σαν την ΚΑΡΠΑΘΟ....των φαντασμάτων που η καρδια τους η αυλη πάντα αγαπά παντα θυμάται....
Η μνημη ζει στη καρδιά και εκει στον Αη Κωσταντινο ανταμωσε το παλληκαρι που ηταν χρονια 10 ξενιτεμενο με τον φίλο του τον Κωσταντη...
Ευτυχια να ξαναανταμώνουν φίλοι αδελφικοί....
<<Ελα να παλεψουμε σαν τοτες που ήμασταν αμούστακα παιδιά...ελα να θυμηθούμε την δύναμη που χαν τα χέρια μας φίλε μου>>!
Και παλεψαν....
Μα στην πάλη πάνω χτυπησε ο Κωσταντής το κεφάλι του και απόμεινε στον τόπο...
Φονιας διχως φονικό ..δουο θανατους μετρά..

Και ετρεξε ξεπνοα ο ξενιτεμενος στη Ολυμπο στην μανα την μαυροφορεμενη..
-Σκοτώσα μανα μου τον φιλο μου τον Κωσταντη..μανα..μανα βοηθα με....
Αγκάλιασε τον φονιά του ξενιτεμου η μάνα και έκλαψε μια από χαρά που ξαναγύρισε κοντά της και δυο από λύπη που τρελαμένο της γυρισε το παλληκαρι της από τα ξένα , αφού ο φίλος του ο Κωσταντης 40 μέρες μετρούσε πεθαμενος... Οντα υπερφυσικά και αυτος και οι νεραϊδες της ΛΕΡΟΥ οι στριγγλες του Γυαλου που η μαμή για να μην πειράξουν τα ασαραντιστα μωρά , τους πρόσφερε κρεμμυδόφυλλα και κεινες τα μεταμορφωναν σε φλουρια χρυσά πριν φυγουν και χαθουν...Μακρια...κοντα...κει από πού ηρθαν!
Στην ΚΑΛΥΜΝΟ ισως...να συνατησουν την Γυαλού που ήταν μια όμορφη γυναίκα μικροπαντρεμενη και μωρομάνα με ένα πανεμορφο ροδαλο ξανθο μωρο να βυζαίνει... αγαπη..
Καποια μερα αξημερωτη όμως , ήρθαν καταχτητές στο νησι και πήραν όλα τα γερά και όμορφα παιδιά , μαζί και το δικό της ...
Ητανε τετοιος ο πόνος της που ανέβηκε στον Σπήλιο πήρε φόρα και έπεσε..
Από τότε εγινε φαντασμα της νυχτας που έβγαινε και έπαιρνε τα όμορφα μωρά....
-Κοντεύει το κέντημα γιαγια!!
-Αχ ναι...να βαλω κλωστη πράσινη για το πράσινο του πλατάνου του Ιπποκρατη στην ΚΩ που εχει το όνομα βασιλοπουλας...και είναι και η ίδια αρχόντισσα!
-Σαν παραμύθι τα λες γιαγια....ομορφα...
-Τα παραμύθια δεν είναι παντα όμορφα κορες μου...
Εχουν ιπποτες , δεσποσυνες και ατια μα εχουν και δρακους και θεριά...
Σαν τον δρακο που ζουσε στο Mal Paso στην ΡΟΔΟ....!
Ο Μεγαλος Μαγιστρος Helion de Villeneuve από φοβο μη τυχον και χασει και άλλους άξιους αντρες απαγόρευσε κάθε επιθεση προς το φολιδιασμενο τρομερό πλασμα τουτο....Μονάχα ο Dieudonne de Gozon αφήφησε την εντολή και τρυπησε με το σπαθι του την κοιλιά του τερατος,,...το μονο σημειο που φολιδες δεν ειχε!
Και σωθηκε το παραμυθι...με τελος καλο!!
-Αχ γιαγια Αλεμινα δες..με την κοκκινη κλωστη από το αιμα του δρακου τελειωσε και το δικο σου παραμυθι.....τελειωσε και το κεντημα σου....
Το κοιτα και το καμαρωνει η κυρα Αλεμινα...ναι..στολιδι σωστο είναι με τα 48 του νησια κια τα μυστικα τους κεντημενα πανω του...
Το ένα το μυστικο το κρατησε για το τελος όμως..Στο μπαουλο που ξερει τι εχει μεσα..
Το μαντηλι της..το μαντηλι της ανεραϊδας Αλεμινας που χρονια 90 πριν, της έκλεψε ο κυρης της καρδιας της σαν χορευε στην βροχη γυμνη πανω σε ιερο βουνο...
Στην Φιλερημο που κεραυνος σκοτωσε ερωτευμενους..που παγόνια φυλουν τα μυστικα της Πορτας που βγαζει σε νεραϊδοκοσμο....
Χρονια τωρα ξερει που ναι κρυμμενο ....μα δεν ανοιγει το μπαουλο να το παρει να λευτερωθει ...ανεραϊδα να ξαναγινει....νεα και ομορφη....
Δεν θελει πια...
Αγαπα τις 48 ρυτιδες της...
Αγαπα τα 48 νησια του Νοτιου Αιγαίου,,τοπο της τα εκανε....τοπος τους εγινε....
Δακρυζει η Αλεμινα,και μετά..μετα τελετουργικα θαρρεις πιανει το κεντημα και αρχιζει αργα αργα να το ξηλωνει...
-Τι κανεις γιαγια?τρελαθηκες?Ο κοπος σου....Τα χρονια σου...Το κεντημα σου...Γιατι το ξηλωνεις?
-Γιατί οι.....μυθοι δεν τελειωνουν ΠΟΤΕ!

Στις 6:43 μ.μ. Πέμπτη, 24 Οκτωβρίου 2013, ο/η Αναστασια Κορινθιου <rkosmoi@yahoo.gr> έγραψε:
Μυθοι περιληψη.....

Η Ελλάδα κεντά τους μύθους της με κλωστές πολύχρωμες....Γυναίκες που είναι μνημη από μόνες τους,τους διηγούνται σαν παραμύθι στις εγγονές τους..
Η Αλεμίνα με τις 48 ρυτίδες στο προσωπο..τοσες οσα και τα νησιά του Νότιου Αιγαίου κεντά ένα παραμύθι και το χαρίζει στα νιάτα με τα 36 σκισιματα στο τζην σαν τα χρώματα της θάλασσας αυτης που....ζει το ονειρο!
Η Κυρα Αλεμίνα από την Συμη που κρυβει ένα μυστικο στην καρδια και αλλο ένα στο ξυλινο μπαουλο απεναντι της...η αρχοντισα Αλεμίνα που ξέρει ότι την Συρο πρωτοζηλεψανε οι Θεοι που ανθρωποι ποτε δεν θα γινουν....γιατί εκει ζει ο έρωτας ..στην γευση των λουκουμιων και στο Κοκκινοσπιτο που στοίχειωσαν οι Ρειζηδες και μια κορη που την λεγαν Μαρινα..μια κόρη που αγάπησε σαν θνητή και αγαπήθηκε σαν θεα....Καλη ωρα σαν την Αριαδνη που της έμελλε στην Ναξο να την βρει ο Διονυσος κοιμισμένη και αποκαμωμένη απο ναυαγιο, να την κάμει γυναικα του με στεμα πολυτιμο και λαμπερο τοσο πολύ που...αστερια εγινε , δωρο της Αφροδιτης και των Ωρων που δεν μετρουν χρονια μα στιγμες σε ότι ποθεις και λαχταρας....
Ο αστερισμος της Αριαδνης....
Αχ ο χρονος....Μυστικο που λίγοι αξιώνονται να ερμηνεύσουν ....Ίσως όσοι έχουν δει τον ηλιο να βουτα στα νερα της Σαντορινης για να ανταμώσει την χαμένη Ατλαντιδα ..ισως οσοι ξερουν πως στην Παρο και στην Αντιπαρο ο χρονος κρύβεται στην μνήμη των παραμυθαδων αυτού του κόσμου που θέλουν τον Κυκλωπα να ζηλεύει τον Κανένα γιατί τα πάντα γίνεται σε γυναίκας καρδια και μάτια.....Ενας Κυκλωπας που βραχο πετά να σκοτωσει τον Οδυσσεα..χωρις να ξερει πως αν το κανει αυτό μαζί του θα πεθανει και η Πηνελοπη υφαινοντας τον καμό της...πέτρα να γινει σαν το λευκο βοτσαλο την Μυκονο που εκει εθαψε ο Ηρακλης τον γίγαντα που σκοτωσε στις γιγαντομαχιες ... Σαν τον πετρωδη τόπο που οι ανεμοι έσκαψαν και εκαναν μνημα για τον Μυκονο ..γιο του βασιλια της ΔΗΛΟΥ που ταν γιος Θεου..του Απόλλωνα!
Εκανε μουσική τον άνεμο ο ξανθός Θεος να τραγουδά στην Δηλο μυστικά του Χαιρεντιν Μπαρμπαροσσα..μυστικά για τους βρουκουλακες- πειρατες που ζουν στους ψιθυρους αυτους του χτες!
-Υπαρχουν ..βρικόλακες γιαγια?
-Στο σήμερα πολλοί....Πινουν το αίμα λαων που ξεχνούν θελημένα την καταγωγή τους....Που δεν ξερουν ότι η μνημη ζει στην ψυχη!
Συγκατοικεί με το φθαρτο κορμι και την καρδια....
Ακούστε την καρδια σας μαθετε να την ακουτε σαν..σαν τον ΑΝΔΡΟ και τον Μυκονο αδελφια που αγάπησαν την ίδια γυναικα!
Από τον καμήλο του φύτεψε ο πρωτοτοκος ένα σωρό βελανιδιες στην Ανδρο , για αυτό είναι το πιο πρασινο νησί των Κυκλαδων..να ζει ο ερωτας στα αιωνια δεντρα..
Γιατι ναι..εκει στους κορμούς των δεντρων ζουν οι ερωτες οι ανεκπληρωτοι ..οι πιο δυνατοι...οι πιο μόνοι...οι πιο ξενοι....ξενιτεμένοι ερωτες!
Αναστενάζει και περνά πράσινη κλωστή η κυρά Αλεμίνα να συνεχίσει να κεντά..κι ας δακρύζει..κι ας θολώνουν τα μάτια της ..που και αυτή καποτες αγάπησε και έκαμε τον έρωτα τάμα σε καντηλι...προσευχή σε εικόνα..λιβάνι σε θύμιασμα πριν πέσει νυχτα στη καρδια!
Προσευχη στην Τηνο που στον Τσικνιά στο πιο ψηλό βουνό της θρηνησε ο Βοριας τους γιους του που σκοτωσε ο Ηρακλης..
Η οργη του Έλληνα πάντα άνεμος γινότανε και έτσι και ο Βοριας άφησε τα δάκρυα του να γινουν Μελτεμια Σιροκος και Πουνεντης ..να μανιαζουν μεχρι σημερα ...να φυσουν στα μεσα μας....να απαιτουν δικαιοσυνη και λυτρωση! Κλαινε οσοι χανουν αγαπημενο μα..μοναχά στην ΜΗΛΟ οι ανθρωποι ξέρουν να εξηγούν τον θάνατο..να τον φιλεύουν!
Αν εμείς έχουμε αργία και σκόλη Εθνικές επετείους , Χριστούγεννα και Πασχα..αυτοί έχουν για τοπική αργία τους την <<Τριτη των Σκολώ>>...μέρα που όλοι μαζί ιερεις και ανθρωποι με πάθη και λάθη ψάλλουν μαζί για τις ψυχές των νεκρών τους με τις καμπανες να χτυπούν χαρμόсуна και όχι πένθιμα...γιατί ο θάνατος είναι γιορτή για όσους ξερουν να ζουν!

Χαμογελα η Αλεμίνα που το ονομα της νεραίδα σημανει και οι εγγονες την ρωτουν καθως το κεντημα προχωρα...

-Ερωτευτηκες ποτέ γιαγιά Αλεμίνα?

Κοιτα το ξυλινο μπαουλο πάλι απέναντι της και αναστεναζει δυοσμο και μελι....

-Μπορεί..μπορεί και να έδωσα όρκο πίστης στην ΣΙΦΝΟ με τις πολλές ασπροεκκλησιες....Μπορεί η Παναγιά της Χρυσοπηγης να ναι νύφη που περνά βέρες το λευκό με το γαλαζιο του Αιγαιο να γεννιέται κυμα! Μπορει και να ζηλεψα και εγω σαν τις νυμφες της Κεας....η Κεα ξερετε είναι του Λιόντα το νησί...που 600 χρόνια πριν τον Χριστό , έδιωξε τις ανεραδες κεινες που κυνηγούσαν τις θνητές και θελαν να γενούν γυναικες σαν εκεινες!

Ζηλευαν το ότι είχαν σπιτικό ζεστό από το τζακι τους,ζέστα από αντρίκιο κορμί δίπλα στο δικό τους ζέστη από χαδι!

Παντα ο ερωτας και η ζεστα του να γινεται τραγουδι και χρησμος..σαν την Ιο που με το αρμυπιττάρι μαθαίνουν οι λευτερες ποιον θα παντρευτούνε!

Ερωτας..θανατος..αναμεσα τους ο <<ανέγκαρδος>> του αργαλειού και οι <<φωτάρες>> του Αη Γιαννη που η πρωτογόνατη θα αντλήσει τα μυστικά από το ανειπίωτο νερό....χρησμούς να βγάλει!

Αυτά είναι εγγόνες μου μυστικά που ψιθυρίζει μια μάνα στις θυγατέρες της..μυστικά που κλειδώναν την καρδιά και πετούσαν το κλειδί σε άπατο πηγάδι! Μυστικά που κάμανε φυλαχτο γαλαζιο στην ΑΜΟΡΓΟ με την απόκοσμη ομορφιά..

Ομορφια αγάπης που ανάβει το βράδυ το καντήλι της Χοζοβιότισσας...

Μια βάρκα μονάχη λέει ο θρύλος , έφερε στο νησί την εικόνα της ...Θαύμα είπαν οι ντόπιοι και είπαν να χτίσουν μια εκκλησιά..Μα κι αν το πρωί την έχτιζαν το βράδυ γκρεμιζόταν..όπως από πάντα όσα χτίζει ο ανθρωπος !Μερχρι που καρφι σαν θαυμα φανερωθηκε να χτιστει το καστρο της εκκλησιας από τουτο...Καστρο και η ψυχη του καθενος που ποτε να μην προδώσετε κατά πως προδώσαν την ΚΥΘΝΟ και έπεσε!

Το κάστρο της Ωριας που λει ο Θρύλος πως ποτέ δεν θα το είχανε αλώσει αν κάποιος άλλος Εφιάλτης σαν αυτους που αιώνες τώρα σκοτώνουν τα όνειρα ,δεν είχε ξελογιάσει την πανεμορφη Ωριά να ανοίξει τις πύλες!

Θυμώνει η Αλεμίνα και αλλάζει φουριόζικα κλωστή....γκρίζα θυμωμένη κλωστή με ανεβατή βελονιά να κεντήσει τον πόνο....να παεί στην ΣΕΡΙΦΟ ..να παει και το κέντημα πιο κάτω..να ξεχασει πως και την δική της την ψυχή την αλώσανε ματια μαυρα , θωριά αντρίκια!

Ματια που σε πετρωνουν αν δεν σε αγάπησαν ..που σου στεγνώνουν την ψυχή σαν τον Περσέα που συνάντησε την Μεδουσα στην ΣΕΡΙΦΟ..

Στο ξερονήσι που ζούσε η γοργόνα η Μεδουσα , που ξεραине όχι μονάχα τον τόπο μα και τα τοπία που ο κάθεις φυλά μέσα του....

Ο φόβος ήταν που απολίθωνε ...ο φόβος πάντα πετρώνει..παγώνει! Φοβάμαι να είναι οι άνθρωποι μισοί και να μισούν...να μισεύουν από την ελπίδα!

Να χωρίζουν έτσι όπως χώριστηκε και η ΜΗΛΟΣ από την ΚΙΜΩΛΟ...που κάποτε ήταν ένα νησι ανεγγιχτο από το ψέμα σαν το ανέγγιχτο νησί την ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟ!

Οι ανεραιδες εκεί στήνουν χορό τα βράδια να κλέβουν μωρά και παιδιά που τα ξελόγιαζε η χαρη και η ομορφιά τους!

Επαιρναν από αυτά την ζωή..έκλεβαν τα χρόνια που θα ερχοντουσαν...

Ατιμο πράγμα να κλεβεις το αύριο στο τωρα!

Αχ το τωρα που χτες θα γινει..αχ το αχ στην αρχη των τραγουδιων.....

Αχ αυτές οι Ανεραιδες με τα Α το στερητικο μπρος στο όνομα τους που οδηγούν το κέντημα να μας πάει στην ΣΙΚΙΝΟ εκει που αυλες αυτές μορφες δεν ήθελαν να θρεψουν νιατα με μωρα μα να τρυγήσουν ερωτα από τραγουδισταδες ψαραδες και βιολιτζίδες..παλληκάρια που έπεφταν στα δίχτυα ομορφης γυναικας ανεμισιας!

Νιοι που κοιμοντουσαν με τα αερογεννηματα και μετά...μετα το πρωί ξυπνούσαν τρελοί μιας και δεν θα μπορούσαν πια να αγαπήσουν άλλη γυναίκα!

<<Ειχαν φιλήσει την όμορφη ξωθιά>>!

Πλάνη και τραγουδι ο ερωτας σαν το τραγούδι της ΑΝΑΦΗΣ....

Το μοναδικό νησί που <<αναφάνηκε >> από την θάλασσα με νοτες του Απολωνα να βρουν καταφύγιο οι Αργοναυτες!

Τι όμορφα τα νησιά τα μουσικόγεννητα...
Τι όμορφες οι νότες που σώζουν..
Τι όμορφο να σε ταΐζουν ψωμί και μέλι Αργοναυτες που αναζητούν το χρυσόμαλλο
δερας της αφοσίωσης σου!
Μέλι να φας στο ΑΓΑΘΟΝΗΣΙ το γιομάτο πευκα και θυμαρι..
Μελι που πότιζαν ως και τα υφάσματα μαζί με την πορφύρα να γητέψουν τα
κορμια που θα έντυναν παθος και μυστικά ανειπωτα που μόνο σκιες ψιθυρίζουν σε
γκρεμισμενους τοιχους χτισμενους με κοχυλια!
Σαν αυτά που μαζεύατε κορες μου , μικρες από την ΧΑΛΚΗ!
Σας έλεγα βασίλισσες μα δεν σας φανερωνα πως εκει εζησε μια βασιλοπουλα η
Αρετάνασσα που την εξόρισαν στην Καρπαθο σαν έφυγε ο βασιλιας της για τον
πολεμο..
Παντα εξόριστες οι γυναίκες βασίλισσες σαν χάσουν τον βασιλιά τους σε μια
παρτίδα σκάκι...
Ρουα στο ματ...
Και η Αρετανασσα αυτοκτόνησε σαν απέμεινε μονάχη....
Τι νόημα έχει να μαζευεις κοχύλια και ονειρα στην θάλασσα μοναχος αν δεν εχεις
καποιον να ακούσει το τραγουδι τους της θάλασσας μαζί σου?
Είναι...πικραμένα τα εξόριστα , τα ξενιτεμενα , τα διωγμενα όνειρα!
Σαν τα όνειρα που έκανε η Ανεζούλα από την ΜΕΓΙΣΤΗ όταν την κλεψανε οι
άντρες του Τζελάλ ελ Ντιν και την πήραν στην Ανατολή να δακρυζουν τα μαυρα
της μάτια που δεν θα ξανα ανταμωναν με το γαλανό του Αιγαίου και του Στεφανή
της!
Ηταν το κλάμα της τετοιο που έκανε δρόμο να ακολουθούν οι γλαροι..στην
θάλασσα την ποτισμένη αλμύρα ανθρωπων και Θεων! Κλαμα που το εκαμε
κεντησια σαν τον <<πλαιίμαλο>> την βελονια της ΤΗΛΟΥ.... Σαν ταμα στην
Παναγιά του Χαρου στους ΛΕΙΨΟΥΣ...
Εκει που από την μέρα που ξημερώνει Ευαγγελισμος ο κόσμος παίρνει κρίνα
ανθισμενα από τους αγρούς στη εικόνα την θαυματουργη και αυτά ανθίζουν,
γινονται ζωη..Όλα γίνονται ζωη στην Παναγια του Χαρου!
Θανατος..ζωη...
Αναμεσα τους ένα όνειρο που βλέπουμε ξυπνητοι...
Ένας αναστεναγμος που βγάζει λάβα το όνειρο τούτο το ακοίμητο...
Σαν τον αναστεναγμο του Πολυβώτη που ο Πωσειδωνας φυλάκισε στο ηφαιστειο
της ΝΙΣΥΡΟΥ!
Κάθε του κίνηση να ξεπιαστεί , κάθε του αχ να αναστενάξει την μοναξιά του , και
ένας σεισμός!Μια φουρτουνα.....
Αχ καπετανιε έρωτα που ψάχνεις ένα ταξιδιάρικο λιμάνι σαν αυτό της ΚΑΣΟΥ με
τα ασβεστωμενα σπίτια..
Εκεί που ανάμεσα στο Ανατολικο Αιγαίο και το Λιβυκό πελαγο ,οι ανθρωποι σε
κανουν φίλο με μια αυτοσχέδια μαντινάδα , με ένα να <<σ εβρω>> καθως
τσουγκριζουν το ποτήρι σου!
Καπεταναιοι που χουν μια αγαπη σε καθε ταξιδιारικο λιμανι σαν την ΑΣΤΥΠΑΛΙΑ
την πεταλούδα που βρέχει τα φτερά της στην θάλασσα...
Πανέμορφη πολυχρωμη ερωτικη..ερωμενη του Πωσειδωνα ,ντυμένη στα κόκκινα
όπως όλες οι ερωμένες ανά τους αιωνες..λεγόταν και Πύρρα μιας και ειχε κόκκινο
χρωμα το χώμα της!
Κοκινο το χρωμα του παθους που λαθος μην το πεις
-Λαθη έκανα και εγω πολλά κόρες μου....το ονομα μου..λαθος είναι..ομορφο λαθος
αερικών σαν τις Αλεμίνες και Αυγουστίνες που ήταν νεράιδες της ΣΥΜΗΣ μου!
Της πατριδας μου!
Νεραιδες κακιες που ζήλευαν τις γυναίκες που κοιμιζαν αντρες στο σπηθος-
μαξιλαρι της νιοτης τους...
Ανεραιδες που λαχταρούσαν να ζευγαρώσουν με αρσενικά που χόρευαν συρτό στα
πανηγυρια....που μύριζαν ταμπάκο και κρασί και είχαν αλμύρα στα χείλη από φιλή!
-Και τι έκαναν οι γυναίκες τους γιαγιά?

-Εταζαν χρυσό και λιβάνι σε Παναγία – γυναίκα..να φευγουν τα μάγια και τα φίλτρα του ερωτα..

Παντα το κακο πολεμούσε με το καλο...

Σαν τον Κύνοπα τον μαγο που ζουσε στη ΠΑΤΜΟ..

Τον Κύνοπα με το πρόσωπο σκύλου που έξαλλος έγινε σαν έμαθε για τον εξόριστο Αη Ιωαννη και τον προκάλεσε σε μονομαχία.. και απαίτησε μια ζωντανή απόδειξη ότι ο Θεός υπαρχει..

Ζητούσε την Ανάσταση ενός Πατμιου κατά πως αναστήθηκε και ο Χριστός..μα ο Αη Ιωαννης θύμωσε..η απιστία πάντα θυμώνει ..και με πίστη αληθινή τον έκανε πέτρα!

Αχ η Πετρα που σε αγριευει και σε ηρεμεί συνάμα σαν την ΚΑΡΠΑΘΟ....των φαντασμάτων που η καρδια τους η αυλη πάντα αγαπά παντα θυμάται....

Η μνημη ζει στη καρδιά και εκει στον Αη Κωσταντινο ανταμωσε το παλληκαρι που ταν χρονια 10 ξενιτεμενο με τον φίλο του τον Κωσταντη...

Χαρες και γέλια και πειραγματα...

Ευτυχια να ξαναανταμωσουν φίλοι αδελφικοί....

<<Ελα να παλεψουμε σαν τοτες που ήμασαν αμούστακα παιδιά...ελα να θυμηθούμε την δύναμη που χαν τα χέρια μας φίλε μου πριν φυγεις να πας στα ξένα>>!

Και παλεψαν....

Μα στην πάλη πάνω χτυπησε ο Κωσταντής το κεφάλι του και απόμεινε στον τόπο... Φονιας δίχως φονικό ..δύο θανατους μετρά..

Και ετρεξε ξεπνοα ο ξενιτεμενος στη Ολυμπο στην μανα την μαυροφορεμενη..

-Σκοτωσα μανα μου τον φίλο μου τον Κωσταντη..μανα..μανα βοηθα με....

Αγκάλιασε τον φονιά του ξενιτεμου η μάνα και έκλαψε μια από χαρά που ξαναγύρισε κοντά της και δυο από λύπη που τρελαμένο της γυρισε το παλληκαρι της από τα ξένα , αφού ο φίλος του ο Κωσταντης 40 μέρες μετρούσε πεθαμενος...40 μερες πεθανε πριν ο νιος πεφτοντας με το αλογο του και σπάζοντας το κεφάλι του σε πετρα πανω..να γινουν κοκκινες οι μπουκλες οι μελαχροινες που χάδευε ο <<ελλεμες>>της καρδιας του ένα βραδυ πριν γινει ο ιδιος φαντασμα να στοιχειώσσει τον τοπο του και εκκλησια να του αναβουνε κερι οι περαστικοί!

Οντα υπερφυσικά και αυτος και οι νεραιδες της ΛΕΡΟΥ οι στριγγλες του Γυαλου που η μαμή για να μην πειράξουν τα ασαραντιστα μωρά , τους πρόσφερε κρεμμυδόφυλλα και κεινες τα μεταμορφωναν σε φλουρια χρυσά πριν φυγουν και χαθουν...Μακρια...κοντα...κει από πού ηρθαν!

Στην ΚΑΛΥΜΝΟ ισως...να συνατησουν την Γυαλού που ήταν μια χαρούμενη ομορφη γυναίκα μικροπαντρεμενη και μωρομάνα με ένα πανεμορφο ροδαλο ξανθο μωρο να βυζαίνει αγαπη..

Καποια μερα αξημερωτη όμως , ήρθαν καταχτητες στο νησι και πήραν όλα τα γερά και όμορφα παιδιά , μαζί και το δικό της το απότιστο νανουρισμα...

Ητανε τετοιος ο πόνος της που ανέβηκε στον Σπήλιο κοντά στο νεκροταφείο του Αι Μαμα πήρε φόρα και έπεσε..

Από τότε εγινε η Γυαλού του Σπήλιου , φαντασμα της νυχτας που έβγαινε και έπαιρνε τα όμορφομωρά και τα τρωγε με το κακο της ματι..

-Κοντεύει το κέντημα γιαγια μην σε ματιασω και εγω....

-Μισο να βαλω μπλε κλωστή για το μάτι και πράσινη για το πράσινο του πλατάνου του Ιπποκρατη στην ΚΩ που εχει το όνομα βασιλοπουλας...και είναι και η ίδια αρχόντισσα!

-Σαν παραμύθι τα λες γιαγια....ομορφα...

-Τα παραμύθια δεν είναι παντα όμορφα κορες μου....

Εχουν ιπποτες , δεσποσυνες και ατια μα εχουν και δρακους και θεριά...

Σαν τον δρακο που ζουσε στο Mal Paso στην ΡΟΔΟ....!

Ο Μεγαλος Μαγιστρος Helion de Villeneuve από φοβο μη τυχον και χασει και άλλους άξιους αντρες απαγόρευσε κάθε επιθεση προς το φολιδιασμενο τρομερό πλασμα τουτο....Μονάχα ο Dieudonne de Gozon αφήφησε την εντολή και τρυπησε με το σπαθι του την κοιλιά του τερατος.,.....το μονο σημειο που φολιδες δεν ειχε!

Το κεφαλι του Δρακου τοποθετηθηκε πανω από την Θαλασσινη Πυλη και σαν πεθανε ο γεναιος ιπποτης το 1353 γραψανε στον ταφο του <<εδώ βρισκεται ο σφαγεας του Δρακου>>.....

-Αχ γιαγια Αλεμινα δες..με την κοκκινη κλωστη από το αιμα του δρακου τελειωσε το παραμυθι σου.....τελειωσε και το κεντημα σου....

Το κοιτα και το καμαρωνει η κυρα Αλεμινα....ναι..στολιδι σωστο είναι με τα 48 του νησια κεντημενα πανω....και τα μυστικα τους...

Το ένα το μυστικο το κρατησε για το τελος όμως...σαν κοκκινη κλωστη δεμενη στην ανεμη τυλιγμενη και στο αιμα του δρακου ποτισμενη παει να συναντησει την αληθεια του μπαουλου..

Ξερει τι έχει μεσα....

Το μαντηλι της..το μαντηλι της ανεραιδας Αλεμινας που χρονια 90 πριν της έκλεψε ο κυρης της καρδιας της σαν χορευε στην βροχη γυμνη πανω σε ιερο βουνο...

Στην Φιλερημο που κεραυνος σκοτωσε ερωτευμενους..που παγωνια φυλουν τα μυστικα της Πορτας που βγαζει σε νεραιδοκοσμο....

Χρονια τωρα ξερει που ναι κρυμμενο το μαντηλι το αραχνουφαντο....μα δεν ανοιγει το μπαουλο να το παρει να λευτερωθει ...ανεραιδα να ξαναγινει....νεα και ομορφη....

Δεν θελει πια...

Αγαπα τις 48 ρυτιδες της...

Αγαπα τα 48 νησια του Νοτιου Αιγαιου,,τοπο της τα εκανε....τοπος τους εγινε....

-Κλαις γιαγια?

-Κλαιω και να κατεχετε πως ο αντρας που εχει εξουσια στο δακρυ σας είναι αυτος που αξιζει να εχει εξουσια στην καρδια σας.....κορες μου νεραιδες μου ομορφες...

Τις αγκαλιάζει ...τις φιλα..και μετά..μετα τελετουργικα θαρρεις πιανει το κεντημα και αρχιζει αργα αργα να το ξηλωνει...

-Τι κανεις γιαγια?τρελαθηκες?Ο κοπος σου....Τα χρονια σου...Το κεντημα σου...Γιατι το ξηλωνεις? Γιατι;

-Γιατί οι.....μυθοι δεν τελειωνουν ΠΟΤΕ!